

7
prope Fontem circumstant. Cumque in Palatium descendere, coramque Supremo Magistratu Franciscus adfistere juberetur, & ex equo descendere abnueret, à Memmo Agazzairo Crassetano Episcopo acrioris ingenii viro, quām Clericum deceret, telo per oculum immiso, transfigitur, ac decidens, ab aliis, qui secum erant, obtruncatur. Petrus vero fugā salutem sibi quæsivit. Armonrum strepitū non cessante, Nonaria factio, nocte adveniente, accitis popularibus, tertiam illis regiminis partem polliciti, Reformatoribus non dissidentibus, in forum, Duodenariæ factio mortem reclamantes, maximo undique cum terrore concurrunt. Qui omnes Salimbenium, ceterorumque auxilio defituti, latebris, ac fugā sibi consuluerunt. Victores autem Palatium Supremi Magistratus ingressi, quatuor ex illis è Dominorum Collegio abire compulere, paulumque absuit, quin Bartholomaeus Ghinuccius ipsorum unus occideretur, nisi à Thoma Agazzairo protectus domumque fuisse deducetus. Et quoniam Malavoltarum Familia, tamquam rebus Mediolanensis Dicis infensa, ut diximus, cum Salimbenibus confenserat, eorum tres in conspiratione deprehensi sunt, ac postmodum capite truncati, Nerius, Angelus, & Tofus. E Duodenariis vero factio, ex Civitate supra sexaginta Patresfamilias aufugerunt, ex quibus Junctinus Rubeus Sextæ, ac Sancti Cosmæ, Ugo Johannes vero ejus frater Serratum Oppida occupaverunt, idque totum ad sextum Kalendas Decembri perpetratum fuit. Postridie vero Cives de Regiminis forma tractaturi coenentes, habita discussione, ut Respublica per tres Ordines tripartito gubernio administretur, constitutum primum locum Nonario Ordini, secundum Populari, tertium vero Reformatorio assignantes, excluso penitus Duodenario; Magistratum vero Sumnum Novem numero Virorum esse ordinant; his addito, ut prius, Populi Capitaneo, qui per trimestre tempus successivè Rempublicam administret: Atque ita composita tunc, & placata fuere omnia. Mox ut securius rebus suis incumberent, de pace cum Florentinis agi coepit, qua tandem, ipsis etiam bellorum diuturnitate fessis, mense Martio firmata est. Ac propterea Dicis Vicarius, qui Georgius de Carreto appellabatur, Senis abire compellitur, Florentinis, si minus id fieret, ipsam recipere recusantibus.

Post eius discessum Arces, quæ pro Duce custodiebantur, ipsis Custodibus fere connivenibus, recipiuntur. Nam Licinianæ Arx libere restituitur; Archidossi fere similiter, additis tamen conditionibus quibusdam. Casularum vero Custos egrediens, patente reliquit portam, per quam Cives quidam exemplo introierunt. Maisana autem Custos dum obsidione cingeretur, se per murum dimisit; milites autem, qui secum inierant, id haud conspicati, à Senensis clavis ingressis capiuntur. Thelamonis Arx pecunia redimitur. At qui Ilcini Arci præsidebat, cùm insam & milite, & comeatu, aliisque nec aris rebus abunde communisset, Taratiam Florentinorum stipendiis tunc temporis militarem, in Urbem intromisit, cùmque his erat suspicio, ne pacisceretur: quamobrem Senenses, datis Florenorum quinque

A millibus, ipsam recepero: atque ita omnes brevi tempore in Reipublicæ potestatem pervenere.

Et quoniam Oppida pleraque à Salimbeniis, & aliis Civibus pridem occupata detinebantur, Senenses, ut eas reciperent, Rosæ Societatem, quam Johannes Malvicinus cognomine dicitur, stipendiis conducebat, eamque, Vere sequentis anni jam apparente, in illos duxere; ac Bochegianum, primo cepere, arcemque in eo munitionem destruxere, sub cuius ruina duo Benuccii Salimbeni filii obritti sunt. Mox Montem Ursarium, Arcem Theodorici, Saxumque Maritimæ, ab eisdem detenta, nec non Parium, quem Donusdeus Malavolta detinebat, obtinuerunt. Sancti Cosmæ, Sextæque, ac Serratum Oppida à Junto, & Ugo Johanne Russis è fratribus nuper, ut diximus, occupata, etiam reperunt, & Batinianum Oppidum, quod Salomon Picolomineus occupabat, Incolæ graviter ejus dominationem ferentes, ipso interfecto, Senensis tradiderunt, æquas ab eis conditiones accipientes.

B Bigallius Salimbenius, qui agrum omnem Senensem, Vallis Urciæ præsertim, latrociniis infestabat, haud multo post ab Incolis quibusdam Regionis illius occiditur, procurante muliere quadam Johanna nomine, cuius ipse virum post plures extortam pecuniam interfecerat, ejusque cadaver jumento impositum, ab ipsa foemina Senas delatum fuit. Erat enim propositum præmium, ipsum, tamquam Reipublicæ hostem, occidenti.

C Rolandus Malavolta, qui, ardente cum Florentinis bello, tamquam ipsorum amicus, ac non bene de rebus Mediolanensis Dicis sentiens, in exilium pulsus fuerat, rebus campositis, in Civitatem revocatur; at non multo post ob privatas inimicitias occiditur.

D Cùm jam intus forisque pacata quietaque essent omnia, Cives ad ædificiorum reparationem, Urbisque exornationem conversi, pecuniam, quam ad Cathedralis Basiliæ constructionem deposuerant, eam ob pestem Anni MCCCCXXXVIII., ac Populi diminutionem posthabitam, in Pontes, aliaque utilia ædifica erogare constituunt. Itaque Cives quosdam rei huic præficiunt, qui brevi plura, inter quæ Tressæ, Arbiæ, & Merse Pontes pulcherrimos, construxere.

E Inter Florentinos, Pisaniisque hoc tempore bellum gerebatur, tandemque Florentini Pisani occuparunt, Johannis Gambacurtæ Pisani Civis operâ.

F Quiescentibus undique Florentinorum, ac Senensium rebus, Civibus tantum refectioni damnorum intentis, nil in rebus nostris memoria dignum per annos quatuor factum invenio, nisi quod schismate in Romana Ecclesia plurimum invalefcente, duobus Pontificibus existentibus, Innocentio videlicet VII. & Benedicto, qui Petrus de Luna dicebatur, qui se Avenioni continebat. Mortuo Innocentio, Angelus Coriarius natione Venetus Roma creatus, & Gregorius XII. appellatur. Hic, cùm Pisis de tollendo schismate Concilium haberetur, eò & ipse iterus, Senas vénit cum Cardinalibus duodecim die quarta Septembri, & à Civibus tamquam verus Pontifex perquam honorificetur.